

8171 30/9 19: 2. Beh af F. t. Lønningsl. for Folkekirkens Tjenestemænd udenf. Kbhnv. m. v. 8172

Ændringsforslag under Nr. 21 og 29 og dels de af mig nu omtalte Mindretalsforslag under Nr. 24, 25 og 26:

N. Johan Laursen: Jeg skal følge den ærede Ordførers (Kofod) Eksempel og ikke omtale de Ting, som Udvalget er enigt om, men kun sige, at jeg anerkender, at Lovforslaget er undergaaet betydelige Forbedringer ved de forskellige Ændringsforslag, hvorfor jeg vil bringe en Tak baade til Udvalgets Flertal og til den højtærede Kirkeminister. Jeg tror, at Overgangen vil føles lettere, som Lovforslaget nu bliver, end som det var tidligere.

Blandt de Paragraffer, der er Uenighed om, skal jeg særlig nævne § 36, og i Virkeligheden drejer Spørgsmaalet sig der mindre om den finansielle Virkning af de forskellige Opfattelser for de enkelte, det angaar, end om den Form, Ændringsforslagene har faaet. Saaledes som Flertallets Forslag til § 36 lyder, og saaledes som man vil have det fortolket, vil det efter min Opfattelse bringe Ufrihed ind og udsætte baade Præster og Menighedsmedlemmer for Misforstaaelser under visse Forhold, hvor Menighedsmedlemmer kan føle Trang til at yde en Gave. Mindretallet stiller derfor et andet Ændringsforslag til § 36, og jeg kan ikke forstaa, at der ikke skulde kunne findes en Form for at hæve den mindre Uenighed, der er til Stede. Mindretallet foreslaar, at Præster ikke maa modtage Betaling for kirkelige Handlinger, udførte for den Menighed, ved hvilken de er ansatte. Dette er noget ganske selvfølgeligt, og samme Regel gælder for ydet præstelig Betjening ved Daab og Nadver for Beboere fra andre Pastorater. Det er altsaa de egentlige grundkirkelige Handlinger, som skal være yderlagsfri, og jeg kunde tænke mig at tage ogsaa Konfirmationen med, som indenfor Byerne spiller en vis Rolle; det vilde give Forældrene en Frihed, som de maaske ellers ikke føler, til at vælge hvilken Præst de ønsker til at forberede deres Børn til Konfirmationen. Jeg vil anbefale at stemme for dette Forslag af Mindretallet.

Hvad angaar Ændringsforslag Nr. 27 til § 38, vil jeg tillade mig at anbefale den højtærede Ministers oprindelige Forslag med en lille Tilføjelse. Vi er ganske enige med

Ministeren om, at Kommunalbestyrelsen er bedst skikket til at foretage denne Ligning og navnlig bedst skikket til at foretage Optrækningen, og at tillægge Menighedsraadene denne Gerning er i Virkeligheden at sætte et dobbelt Apparat i Gang, og det er at give Menighedsraadene en Opgave, som det kan være vanskeligt nok for dem at udføre, navnlig i de store Menigheder i Byerne. Jeg lægger derfor megen Vægt paa, at det bliver Kommunalbestyrelserne, som kommer til at foretage baade Ligningen og Optrækningen. De har hele dette Apparat, og at sætte et nyt Apparat i Gang for disse dog forholdsvis mindre Beløb synes jeg er baade unødvendigt og vidtløftigt, og det vil medføre Bekostninger, som er betydelig større end de, som følger af vort Ændringsforslag, der gaar ud paa, at der for Optrækningen skal ydes et Vederlag af 2 pCt. af Beløbet.

Spørgsmaalet om kongelig eller ministeriel Udnævnelse er jo ordnet saaledes, at der bliver Overensstemmelse mellem dette Forslag og de andre Tjenestemandsløve. Efter den nye Lønningslov bliver der jo ingen synderlig Forskel paa kongelig eller ikke kongelig Udnævnelse. Det er i alt Fald et af de smaa Spørgsmaal, og hvis vi ellers kunde enes om det andet, kunde vi vel ogsaa komme til Rette om det. Jeg vil udtale Haabet om, at disse mindre Overensstemmelser ikke maa bringe Lovforslaget i Fare.

Friis-Skotte: Jeg vil udtale min Glæde over, at et Par Ændringer, som vi fra vor Side ved første Behandling fremsatte Ønske om, har vundet Tilslutning indenfor Udvalget. Den første af disse Ændringer gaar ud paa, at man i de Kommuner, hvor man hidtil har afløst Offer og Accidenser paa Grundlag af Skatteprocenten, og hvor Lovforslaget gik ud paa, at denne Afløsning nu skulde reguleres paa Grundlag af de sidste 5 Aars Afløsninger, nu udstrækker Antallet af Skatteaar til 8 med Fradragning af det højeste og det laveste, saaledes at det sidste Skatteaar regnes til den 1. April 1919. Derved er der skabt en lempelig Afløsning for disse Kommuner, saaledes at de af Krigskonjunkturerne skabte Indtægter, som de paagældende Kommuner har haft, ikke i saa høj Grad